

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23.

Utgitt 4 mai.

1920

Skrivelse fra Handelsdepartementet

28 april.

av 23 april,

hvorefter Lofot-opsynet er hevet 24 april.

Kongelig kunngjørelse

1 mai.

om stempelavgift til statskassen fra 1 juli 1920 av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 16 april d. å. fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1920 skal til statskassen erlegges stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk efter følgende satser:

A. Av cigarer:

Kr.	0,40	pr. 100	stykker	av verdi	. . .	inntil kr.	3,00
»	0,80	»	—	over kr.	3,00	»	5,00
»	1,20	»	—	—	5,00	»	7,00
»	1,60	»	—	—	7,00	»	9,00
»	2,00	»	—	—	9,00	»	11,00
»	2,40	»	—	—	11,00	»	13,00
»	2,80	»	—	—	13,00	»	15,00
»	3,60	»	—	—	15,00	»	20,00
»	4,80	»	—	—	20,00	»	25,00
»	6,00	»	—	—	25,00	»	30,00
»	8,00	»	—	—	30,00	»	40,00

med et tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykker for hver kr. 10,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 40,00.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Hitra lenmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

Den av Lindås herredsstyre i møte den 8 mars 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lindås herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre —, dog med en enkelt tilføielse.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

1. I høgtiderne: jol, påske, kvitsund og nyår skal alle utsalgssteder for varor i heradet vera stengde frå kl. 5 em. dagen fyr heilagdagen og til kl. 6 morgon fyrste yrkedagen etter.
2. Alle andre heilagdagdar skal utsalgssteder for varor i Lindås herad vera stengde frå kl. 10 um kvelden dagen fyr heilagdagen og til kl. 6 morgon fyrste yrkedag etter.
3. Brot mot denne vedtekten vert straffa etter lovi, jfr. straffelovens § 339, 2. ledd.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

I medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Nes herred, Buskerud fylke, i møter den 3 oktober 1918 og 6 mars 1920 besluttede nye skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Herredet inndeles i følgende brandkretser:

1. Garnås og Kastet krets — fra prestegjeldsdelet mot Golsydover til Sundgårdsskog på Hallingdalselvans vestsida og til Nes prestegårdsskog på elvens østside.

- 1 mai. 2. Nordre Nes krets — på Hallingdalselvens vestsida fra Sundgårdsskogens nordgrense sydover til Nes- eller Rukkedalselven således, at strekningen til og med Teterud medfølger og på Hallingdalselvens østside fra og med Nes prestegårdsskog sydover til og med statens Stomnoskog.
3. Todalen krets — innbefattende skogstrekning i Todalsdalføret fra prestegårdsskogens sydgrense og sydover til Todølas utløp i Hallingdalselven således, at kretsen mot syd støter til Lie- eller Nesskogen.
Til denne krets hører også de i Nes sogn liggende skogeiendommer i Vassfaret.
4. Eidal krets i Rukkedalen fra Nes krets nr. 2 opover eller vestover Rukkedalen på begge sider av Rukkedalselven til Grasdok bro — Gulbrandsrudremmen G. nr. 61, B. nr. 22 heri innbefattet.
5. Syversrud og Rukke krets videre fra foregående krets's vestgrense vestover til Nummedalsdelet motstøter.
6. Søndre Nes krets — fra Nes — eller Rukkedalselven sydover på vestsiden av Hallingdalselven til Nordhagen elv og på østsiden fra og med Stomnoskog til Løvvigen skog.
7. Børtnæs og Berg krets sydover fra foregående krets's sydgrense til Flå sogn motstøter.

§ 2. For hver brandrode utvelger herredsstyret en brandmester tillikemed suppleant. Disse er pliktige til å fungere i 3 år, hvorefter vedkommende kan undslå sig for gjenvælg i likeså lang tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin stilling, kan de nårsomhøest av herredsstyret avskjediges.

§ 3. Det påligger brandmesteren å holde øie med, at bestemmelsen i lov av 14 juli 1893 og lov av 27 juli 1896 om innskrenkning i bruk av ild i skog og mark ikke overtredes, og har han, såsnart han blir vitende om, at skogbrand er utbrutt, hvad enten innen herredet eller i fremmed tilgrensende herred, ved utsendt budstikke eller på annen hensiktsmessig måte hurtigst mulig å innkalle det fornødne mannskap og uopholdelig begi sig til brandstedet for å lede slukningsarbeidet.

Er det nødvendig, har han tillike å underrette de øvrige brandmestre for å få tilkalt mannskap også fra de øvrige brandkretser. Når flere brandmestre er tilstede, fører den av dem, innen hvis krets branden er opstått, overledningen av slukningsarbeidet. Overtredelser av bestemmelsene i ovennevnte lov av 14 juli 1893 og av 27 juli 1896 har brandmesteren å anmelde for påtalemyndigheten.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom i herredet er i 1 mai, tilfelle av skogbrand pliktig til etter brandmesterens tilsigelse uopholdelig å skaffe følgende mannskap i forhold til matrikelskylden nemlig:

For en samlet skyld av fra 1 mark til og med 5 mark 1 mann, for en samlet skyld av fra 5 mark til og med 10 mark 2 mann og for en samlet skyld av fra 10 mark til og med 15 mark 3 mann o.s.v. stigende med 1 mann for hver 5 mark.

Disse menn har vedkommende gård eller skog-eier etter brandmesterens nærmere bestemmelse å forsyne med fornødne redskaper, såsom øks, spade, spann og grev. De betales som i § 13 bestemt.

Brandmestrene samt mannskapene skal ha godtgjørelse, som fastsettes av herredsstyret. Denne betales av herredskassen etter brandmesterens opgave, idet opgavebok kan medtas i marken til opgjør, når mannskapene hjemsendes.

Utenbygdsboende eiere har til vedkommende brandmester å opgi et for denne bekvemt beliggende sted innen herredet, hvor tilsigelse av vedkommende pliktige mannskaper kan finne sted, likesom brandmesteren også alltid skal være berettiget til å leie det pliktige mannskap på vedkommendes — såvel innenbygds- som utenbygdsboendes — regning.

§ 5. Brandmesteren plikter å føre og til enhver tid holde å jour en fortegnelse over de etter § 4 arbeidspiktige eiere med angivelse av det antall mannskaper, enhver plikter å stille.

§ 6. Foruten de mannskaper, som gårdeieren ifølge foregående paragraf har å stille, er enhver innen herredet bosatt voksen arbeidsfør mann, der kan anses skikket til å delta i slukningsarbeidet, og som ikke har gyldig forfall, pliktig til på brandmesterens tilsigelse å innfinne sig snarest mulig på brandstedet, medhavende mulig for hånden havende redskaper såsom øks, spade eller hakke, og der utføre, hvad brandmesteren pålegger ham. Derfor erholder han betaling overensstemmende med § 13.

§ 7. Mannskap, som er opbudt til slukning av skogbrand, må ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, forinnen vedkommende brandmester dertil gir tillatelse. Antas ilden slukket, utvelger brandmesteren noen menn, der efter tur skal holde vakt, inntil all fare for ildens opblussen er forbi.

Forinnen mannskapet forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke innhentet såvidt mulig nøiaktig opplysning om, hvorledes ilden er opkommet.

1 mai.

§ 8. Til stansning eller begrensning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eierens side efter omstendighetene la felle tilstøtende skog, grave diger, nedrive gjerder, optende motild og forøvrig iverksette de til ildens slukning fornødne forføyninger; dog bør han, forinnen der skrides til alvorlige foranstaltninger av nevnte art, såvidt tid og omstendigheter tillater det, rådføre sig med andre brandmestre eller medlemmer av herredsstyret, som måtte være tilstede.

§ 9. Enhver av herredets beboere, som blir vitende om, at skogbrand er opstått, opfordres til snarest mulig derom å underrette vedkommende brandmester.

§ 10. I tiden fra 1 mai til 1 november må brandmestrene og deres suppleanter ikke foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for å stille stedfortreder, som godkjennes av herredets ordfører.

§ 11. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandmester å avgi til herredsstyret en innberetning, inneholdende opplysninger om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesatt de plikter, som nærværende regler pålegger, samt hvad forøvrig kan antas å være av interesse.

Av innberetningen blir en gjenpart å tilstille vedkommende fylkesmann.

§ 12. Brandmestrene har å avlegge regnskap over de ifølge nærværende regler påløpne utgifter efter en dem av herredsstyret meddelt instruks.

§ 13. Brandmestrene tilstås en godtgjørelse, når de i stillingen medfør må opholde sig i marken eller på reise. Brandmannskapene skal efter brandchefens skjønn og bestemmelse ha en rimelig betaling. Lønningene utbetales av herredskassen efter brandmesterens anvisning, idet dertil innrettet anvisningsbok bør medtas i marken til oppgjør, når mannskapene hjemsendes.

§ 14. Samtlige utgifter, som overensstemmende med foranstående regler måtte påløpe til foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, betales av herredskassereren efter anvisning av brandmesteren og utlignes på herredets skogeiere og rettighetshavere efter den verdi, disses skogeiendommer og rettigheter av ligningskommisjonen i det samme år ansattes til. De utlignede beløp beregnes og innføres av herredskassereren efter en fra ligningskommisjonen avgitt opgave over den samlede verdi av hver enkelt skattyders skogeiendommer; dog medtas ikke nogen, hvis skogeiendom av ligningskommisjonen er ansatt til under 250

— to hundre og femti — kroner, da disse fritas for denne 1 mai. utredsel.

§ 15. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff.

§ 16. De ved kongelig resolusjon av 8 august 1900 approberte skogbrandregler for Nes herred opheves for det nærværende Nes herreds vedkommende fra den tid, nærværende regler trer i kraft.

§ 17. Nærværende regler trer i kraft 1 juli 1920.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Vevelstad herred, Nordland fylke, i møter den 5 april 1919 og 27 januar 1920 besluttede skogvedtekter, — dog med en enkelt endring.

De stadfestede skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Det er forbudt å åvirke til salg eller industriell produksjon grantrær, som 4,5 meter fra høieste rotgren holder mindre tvermål enn 18,5 cm. utenpå barken på bredeste kant, og furutrær, som 1,5 m. fra høieste rotgren holder mindre tvermål enn 21 cm. utenpå barken på bredeste kant.

§ 2. Uten hinder av bestemmelsene i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær. Likeledes kan efter utblinkning av opsynsmannen åvirkes:

- a. Undertrykte, uveksterlige, vantrevne, syke eller beska- digede trær.
- b. Trær, som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller ettervekst bør hugges.

Opsynsmannen er berettiget til å forlange gjensatt det fornødne antall friske, kraftige le- og frøtrær, hvor dette finnes påkrevet av hensyn til skogens bevarelse og ettervekst.

Sådanne trær merkes på en særskilt måte og må ikke skades eller fjernes uten samtykke av opsynsmannen.

Fylkets skogtjenestemenn gis adgang til å foreta utblinkning hos private uten tilkallelse av de herredsvalgte opsynsmenn.

§ 3. Av løvtrær kan hugges — foruten helt tørre (døde) og forkrøblede trær — trær, som holder minst 10,5 cm. ved avhugget, dog således, at rogn til skav kan hugges også til et mindre lavmål.

1 mai.

§ 4. Hugst av tømmer må være avsluttet om våren innen utgangen av mars, mens hugst av emningsvirke eller trevirke til husflidsarbeide er tillatt hele året.

§ 5. Til risgjerde må ikke felles og anvendes andre friske trær enn ener.

§ 6. Herredsstyret inndeler herredet i opsynsmannskretser og ansetter i hver sådan en opsynsmann, for hvem der utferdiges fornøden instruks, som skal godkjennes av distriktets skogforvalter.

§ 7. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

§ 8. De ved kongelig resolusjon av 25 april 1903 approberte vernskogvedtekter for Tjøtta herred opheves for Vevelstad herreds vedkommende fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

1 mai.

Kongelig resolusjon

av 1 mai.

Den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918 nedsettes for Nord-Aurdal herred, Opland fylke, til 0,5 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

1 mai.

Kongelig resolusjon

av 1 mai.

Den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Vågå herred, Opland fylke, til 5 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

1 mai.

Kongelig resolusjon

av 1 mai.

I medhold av lov om innskrekning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai

- i angjeldende år, på beite i sambeite- 1 mai.
strekning — derunder også innbefattet sambeite i
innmark — i Aust-Agder fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Trysil og Brandval herredsstyrer i Hedmark fylke og Lunde herredsstyre i Telemark fylke henholdsvis under 15 mars, 22 mars og 12 april 1920 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

1. At ærfugl skal være fredet det hele år innen Sør-Trøndelag fylke.
2. At det skal være forbudt innen Hitra, Kvenvær, Fillan og Sandstad herreder, Sør-Trøndelag fylke, å benytte snarer, fallstokker og andre faststående innretninger til fangst av tiur, orrfugl, jerpe og rype.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

I medhold av § 59 i lov nr. 4 av 1 juli 1887 meddeles approbasjon på den i møte den 12 januar 1920 fattede be-

- 1 mai. slutning om forandring av de ved kongelig resolusjon av 13 mai 1893, jfr. kongelige resolusjoner av 21 oktober 1903, 17 januar 1913 og 20 oktober 1916, approberte regler for fellesfløtning m. v. i Digeelvens vassdrag, Aust-Agder fylke, hvorefter § 2 i reglene skal lyde således:

For å tilveiebringe midler til iverksettelse av oprenskningsarbeidet til fløtningens lettelse i Digeelven i Aust-Agder fylke blir fra 1 januar 1920 inntil videre å erlegge en avgift pr. merkekrone av trelast, som fløtes.

Avgiften er forfallen til betaling hver 1 januar og 1 august og fastsettes strekningsvis for hvert år av en til dette øiemed sammenkalt generalforsamling av skogeiere.

1 mai.

Kongelig resolusjon

av 1 mai.

- I. I medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslover av 14 april og 29 november 1919 bestemmes:

De ved kongelig resolusjon av 19 mars 1920 fastsatte maksimalfrakter for mineralske oljer fra Nord-Amerika og fra Chile og Peru opheves, for såvidt angår bensin.

- II. Nærværende resolusjon trer i kraft, for såvidt angår stykk-gods, den 9 mai. 1920 (Kristianiatid) og iøvrig den 1 mai 1920 (Kristianiatid).

Ophevelsen gjelder:

For stykk gods (partlast): alle fraktslutninger datert efter kl. 7 em. den 9 mai 1920 (Kristianiatid). For annet gods: alle skibninger, hvis konnossementer er datert efter kl. 7 em. den 1 mai 1920 (Kristianiatid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykk-gods« og til »annet gods«.

mai.

Kongelig resolusjon

av 1 mai.

- I. I medhold av § 7 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig set-

tes ut av kraft, forsåvidt angår norsk kjøtt 1 mai. og flesk samt produkter herav, som anvendes til menneskeføde. Enn videre opheves utførselsforbudet for tarmer, vommer og lignende avfallsprodukter av norsk opprinnelse, som anvendes innen næringsmiddelindustrien.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

1 mai.

av 1 mai.

- I. Kongelig resolusjon av 1 februar 1918 angående fastsettelse av beregningsmåten for den godtgjørelse for mindreinntekt, som skal betales redere, som seiler under maksimalfrakt, opheves.
- II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Skrivelse fra Statens prisdirektorat

av 20 april.

Utgiver: Byråchef Young.